

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po sestanku v Kielu.

V Ljubljani, 14. junija.

Prijetne nade vzplamtele so v nemških srcih, ko se je raznesla vest, da pride ruski car v Kiel, obiskat nemškega cesarja. Nemški listi vsi vprek, zlasti pa vladni, so splošno naglašali željo, da bi se obnovilo historično prijateljstvo mej mogočno slovansko državo in Nemčijo, da bi mej tema sosedoma nastale boljše razmerje nego je vladalo zadnja leta ter sodili, da je ruskega carja prihod v Kiel prvi korak k temu smotru. — Razočaranje je bilo bridko. Tisti čas, ko je ruski car sedel z nemškim cesarjem za jedno mizo, prav tisti čas segla sta si v srce Lotaringije, v Nancyju, veliki knez Konstantin in predsednik francoske republike Carnot v roke in pred vsem narodom, da, pred vsem svetom obnovila prijateljsko zvezo mej Rusijo in Francijo, započeto v Kronstadt, zvezo, katere nima druge podloge, kakor iskrene simpatije obeh narodov in skupnost interesov.

Berlinski politični krogi spoznali so kaj hitro situvacijo. Udušili so bolest, da so zopet jedenkrat splavali po vodi njih upi in izdali parolo: Razmerje mej Rusijo in Nemčijo se ni niti zboljšalo niti je postalo slabše, častno za Nemčijo pa je to, da je ruski car želel shoda z nemškim cesarjem, da je ruski car storil prvi korak k sporazumljenju ter s tem pokazal, da ni protiven politiki trojne zveze. In da bi nekako podprli to svojo trditev, naročili so časopisju naj poroča, da je car Aleksander zagotovil nemškega cesarja, da ima njegova politika zgolj in jedino miroljubne tendencije, da ni naperjena proti Nemčiji in da bi Rusija nikdar ne posegla vmes, če bi nastale mej Nemčijo in nemirno Francijo kake homatije zaradi Alzacije in Lotaringije. Ta, od nikogar potrjena izjava zadoščala je kratkovidnim in naivnim politikom, da so začeli sanjariti o spremenjeni situaciji v Evropi, o obnovljenem prijateljstvu mej Rusijo in Nemčijo, o novi dobi germanske prevlade in o ponižanju predrzne Francije.

A tudi tej nedolžni in preskromni radosti nemških državnikov in politikov ni bilo sojeno dolgo življenja. Danes priznavajo vsi listi, da je razmerje mej Rusijo in Nemčijo po Kielu še nekoliko slabše, kakor je bilo poprej; to je prouzročila navzočnost velikega kneza Konstantina v Nancyju, a da bi bil ruski car izrekel prvi željo, sestati se z nemškim, cesarjem, tudi tega že danes nihče več ne trdi, pač pa se priznava, da so bile vse ruskemu carju v čast prirejene slavnosti najnavadnejše ceremonije, kakeršne za takšne prilike določa dvorska etiketa, in da je ruski car, če tudi mu je cesar Viljem napil kot najmočnejšemu vladarju na svetu in častnemu admiralu nemške mornarice, zahvalil se ostentativno v francoskem jeziku.

Politična temperatura postala je zopet hladna, da mrzla, mej Nemčijo in Rusijo ostalo je vse pri starem, samo Nemci pridobili so si novo spoznanje, katerega nikakor ne prikrivajo: da jim je treba velike pazljivosti, ker bi utegnil kar čez noč nastati vihar. Nemški listi si ne morejo raztolmačiti, zakaj se Rusija nikakor ne da zvbati v njihove zanjke. Zaradi balkanskega polotoka? Nemci podpirali so za Bismarcka vedno rusko orientalsko politiko in še danes ji ne nasprotujejo v toliki meri, kakor bi bilo pričakovati. Kaj bi pač Nemci dali zato, da se morejo prav v tem vprašanju sporazumeti z Rusijo. Ko se je nemški cesar dvakrat povrnil iz Rusije, ne da bi bil tam kaj opravil, sodilo se je, da bode odslej Nemčija podpirala avstrijsko politiko na Balkanu dosti izdatneje kakor prej, zlasti ker je nemški cesar pridobil svojim nameram če ne podporo, pa vsaj dobrohotno naklonjenost Anglije. Tedaj so pisali nemški uradni listi, da Rusija ne sme dobiti na svojo stran balkanskih držav, ker bi postala tako gospodar Evrope, zdaj pa priznavajo oni isti nemški listi z nekim tajnim strahom, da se utegne evropska konstelacija v kratkem korenito premeniti navzlic temu, da nima Rusija mej balkanskimi državami nikake zaslombe. In te premembe ne bode prouzročila Rusija. Na Angleškem se bodo skoro vršile volitve v parlament in kakor vse

kaže, prišla bode na krmilo Rusiji prijazna liberalna stranka. Če se pa to zgodi, potem je tudi gotovo, da bode Italija čim prej mogoče nezvesta postala sedanjim zvezam, tembolj, ker jej te zveze ne prinašajo nikakeršne hasni nego ji le nakladajo neznosnih bremen. Sila trojne zveze je sila Nemčije; če se pa trojna zveza zruši, potem utegne nastati na Nemškem kriza, gledé katere že sedaj nemške državnike stresa mrz.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. junija.

Valutne reči.

V nedeljo mudil se je na Dunaji ogerski finančni minister dr. Wekerle in se z dr. Steinbachom posvetoval o nekaterih točkah valutnih predlog. Ministra sta se baje povse zjednila. Glavna stvar, katero je bilo pri tej konferenci rešiti, je bil predlog nemške levice, da je končni smoter regulacije valute, plačevanje v gotovini, jasno izreči v dotičnem zakonu in vsaj približno, če ne definitivno določiti dobo, kdaj se bode začelo to plačevanje. Razen tega dogovorila sta se ministra tudi radi nekaterih samo formelnih prememb, za katere se je bil izrekel valutni odsek ogerske zbornice. — Predlog, da je posojilo izključno porabiti zato, da se nakupi zlato in se vzemo iz prometa državni bankovci, ta predlog obveljal je v včerajšnji seji valutnega odseka. Finančna ministra sta s tem predlogom, stavljenim v obliki resolucije, zadovoljna. Odsek je tudi opustil posvetovanje o zakonu zaradi posojila 183 milijonov goldinarjev, zaradi česar so bili v zadnji seji opozicijski člani odseka zapustili dvorano, in se začel posvetovati o zakonu o kovanih denarjih, vsled česar je opozicija ustopila spet v odsek. V poučenih krogih se sodi, da bodo valutne predloge, katerim je večina zagotovljena, rešene za mesec dni.

Politični shodi na Češkem.

V nedeljo priredila je staročeska stranka v Kolinu shod, mladočeski politični klub pa je sklical svoje zsumišljenike v Nemški brod. Shoda v Kolinu udeležili so se vodje Staročehov ter nekateri veleposestniki in moravsko-češki poslanci. Prvi govoril je moravski poslanec dr. Začek, trdeč, da je mladočeska stranka smešna in škodljiva in da je tir-

LISTEK.

En dan v razstavi Dunajski.

(Dalje.)

Veseli smo skoraj, da prestopimo v francoski oddelek. Tu je zopet več življenja, nekako bolj prijetno. Že sestava gradiva sama upliva na gledalca: tukaj je vse ukusno, fino. Izvrstni kipi in slike francoskih dramatikov, kakor tudi zanimivi gledališki ostanki dob zadnjih Ljudevitov tvoré glavni, a najznamenitejši del francoskih razstav. Tudi v tem oddelku podaja nam biser tvarine mala scenerija. Prizori so živi, veseli, prijazni, ozadje je vedno bujno košato, bohotno: s kratko francosko.

V sosesčini francoskega oddelka ustavljena sta bolgarski salon in češki oddelek. Mali bolgarski oddelek prinaša zbirko skladeb, fotografij narodnih plesov in stare bolgarske instrumente, na čelu jim bugarijo. V Čehih pa je največ razstavilo „narodno divadlo“. Nekoliko krasnih scenerij, del razstavljenih narodnih oblek, slike vseh članov narodnega gledališča in nekoje partiture prvih čeških skladeb zavzemajo sicer mal prostor, a kažejo, da češko gledališče ni mej zadnjimi najimenitnejših kulturnih narodov. V glasbenem oddelku češkem pa zanimajo vsakogar veliki kompandiji cerkvenih skladeb iz 16. stoletja.

Došli smo do nemške umetnosti. Veliko prostora, veliko razstavljenega, veliko znanega, a malo posebnega bi človek rekel. Vsakemu nemškemu skladatelju in pesniku posvečen je večji, ali manjši prostor.

Nas, „sinove nemške kulture“, zanima vsekakor Schillerjeva soba, ki je jako dobro obranjena. To je svetišče velikemu delu obiskovalcev. A tu najdemo tudi oddelek starih Meininžanov, ki so oslavili po celem svetu.

Najkrasnejši je sigurno oddelek bavarski, v katerem sredi stvorov svojega genijalnega, a nesrečnega stvaritelja stoji kip njegov. Vse drugo prezré človek ob obilosti drugih lepših in imenitnejših tvarin.

Kmalu preide prostore nemškega cesarstva in prestopi v avstrijski oddelek. Veselje prevzame vsakogar, ki motri naše razstavine in jih primerja z nemškimi; več jih ni, a kar je, te je lepo, da, lepše nego vse, kar smo videli, izimši ruski oddelek. A gradivo naših dvornih gledališč se z gradivom ruskega gledališča primerjati ne more; kar je jedno gledališče razstavilo, tega skoro drugo ne pozna.

V našem gledališču je vse moderno, vse znano in vender veličastno, vznešeno. Vshodnega je v tem jako malo; vse je harmonično in se staplja v današnjem jednotnem kulturnem življenju vseh avstrijskih narodov.

V ruskem je to kar nasprotno. Tam je moderno, poleg skrajno orientalskega, tam vidimo vse rodove ruskega carstva v njih današnji različnosti.

Razstavine obeh gledališč zavzemajo skoro popolnoma ločene sfere, ki se le v nečem drug drugemu zblížujeta: sosedu sta, a ne gospodarja v isti hiši. Radi tega bi bila tudi vsaka primera švepava. — A istina je, kar nam ti dvoji dvorni gledališči predstavljati, to je na vrhuncu današnjih gledaliških pojavov in labor zaslužita oboji: i naše i rusko.

Tudi v našem oddelku je scenerija krasna in napaja vso domišljijo občudovalca do skrajnosti. Prizori so divni.

Krasni oklopnjaki na konjih, topovi, puške, partizane, pa tudi baldahini, oblačila in modeli predložijo nam priprave, katere ima naše dvorno gledališče na razpolago, da uprizori svoje predstave na način, kakeršnega ne more nadkriliti niti v osredni niti v zahodni Evropi nikdo.

Kdor je še to videl in umel, je zadovoljen.

Rotunde glavni prostor smo pregledali. Zvon, ki je nastavljen pred gledališčem, naznanja poludan. Godba je pričela avirati v paviljonu sredi „avenue“-je. Pa tudi nekdo drugi se oglaš.

Kosilo na vrtu pri Rütnerji je imenitno, vse izvrstno, a plačilo za dobri užitek tudi ne ostane. Vesel, da te niso slekli, odhajaš v „salon d'etran-

jatev, uveljaviti državno pravo češko v sedanjih razmerah, umestna. V politiki treba razločevati mej sredstvi in smotri. Čehom treba jedinstvi da si zagotove narodno ekzistencijo. Govornik je priporočal ozko zvezo s plemstvom. — Posl. Zeithammer je naglašal jedinstvo čeških dežel in se izrekel za jedinstvo z Mladotčehi in veleposestniki. — Princ Friderik Schwarzenberg je trdil, da je plemstvo vzbudilo narodno zavest. Državno pravo je vsakemu Čehu pri srci, a dobo njega uveljavljenja prepustiti je cesarju v določitev. Shod vsprejel je resolucijo, v kateri pozivlje vse češke rodoljube iz Češke, Morave in Šlezije k jedinstvu. — Shod v Nemškem brodu razpustil je bil, kakor smo že včeraj brzojavno naznili, vladni zastopnik. Na shodu govoril je poslanec dr. Edvard Gregar, navzočih pa je bilo mnogo čeških in moravskih poslancev in tudi posl. Spinčić. Posl. Gregar vprijeti so sijajno. Mesto je bilo vse v zastavah. Shod vršil se je v gledališču, katero je bilo prenapolnjeno. Gregar omenil je najprej madjarskega jubileja in potem govoril o političnih in gospodarskih uspehih Madjarov. Kar se je posrečilo Madjarom, more se posprečiti tudi Čehom. Ogerska tirala je dolgo let pasivno opozicijo, največ pa ji je koristilo to, da se je branila plačevati davke in dajati vojake. Na to rekel je govornik: „Nečem s tem svetovati Vam, da ravnate ravno tako, ponavljam pa, da je to Madjarom jako mnogo koristilo“. Vladni zastopnik segel je Gregu v govoru, a ta ga je zavrnil, češ, da to, kar je rekel, je zgodovinska istina in potem nadaljeval svoj govor. Osvetlil je staročeško politiko in razložil, zakaj se je pri zadnjih volitvah izrekel narod za odločno opozicijo. Vladni zastopnik ustal je s svojega mesta da razpusti shod, a ropot in šum je bil takšen, da ni mogel govoriti. „Da, odločno opozicijo hočemo!“ klicali so navzočniki vsi vprek. „To je naše pravo“. Ko je končno vladni zastopnik razpustil shod, čuli so se gromoviti protesti in klici: „Streljajte na nas! Če se bojite zakonite opozicije in nam je ne pripuščate, posluševali se bomo nezakonitih sredstev“. Razburjenost je bila silna. Na prigovarjanje raznih odličnih mož razšli so se zborovalci pevaje po mestu „Hej Slovani!“

Madjarska ljubeznivost.

Madjar zbesni, kadar vidi črno-rumeno zastavo. Pri minulih slavnostih v Budimpešti razobešene so bile na vojašnicah takšne zastave, radi česar hoče opozicija prirediti v parlamentu majhen škandalček, kakršnih smo doživeli že več. Da ima opozicija malo takta, opustila bi to že z ozirom na načeloma važno žrtev: da namreč na kraljevem dvorcu v Budi niso bile razobešene črno-rumene zastave samo zato, da bi se mogla skrajna levica udeležiti vsprejema. Tudi na deželi bili so tu in tam izgredi zaradi črno-rumene zastave. Veszprimskemu velikemu županu grofu Eszterhazyju, ki je bil razobesil takšno zastavo, priredili so patrijotični meščanje mačjo podoknico ter skušal zastavo sneti — od česar so jih odvrgli husarji s sabljami. Končno so kričali: Abzug Schwarz-Gelb! Abzug Eszterhazy!

Vnanje države.

Papež in francoski royalisti.

Nuncij Ferrata izrekel se je proti nekemu Pariškemu novinarju jako ostro o izjavi francoskih royalistov in ž njimi združenih škofov in kardinalov. Rekel je namreč: „Tisti katoliki, ki odobravajo to izjavo, so s tem storili velik greh, uprli so se naravnost sicer neposredni, toda absolutni avtoriteti papeževi. Avtoriteta njegova v političnih stvareh se sicer ne naslanja na dogme, pač pa na disciplino. Z verskega stališča sodeč je papež suveren vsega sveta“. — Tako se mora papež Leon XIII. boriti

gers“ ter pišeš pismo domov. Ker ti je dolg čas, čitaš časopise. Vladni časopisi vseh dežel so tu zastopani, če pa vprašaš po kaki slovenski novini, reko ti, da je doslej nikdor zahteval ni in je radi tega niso naročili, pač pa dobiš „Obzor“ in „Hrvatsko“.

Na to se odpraviš po štirioglatem stranskem hodniku, ki vodi krog cele rotunde, da pregledaš še zadnji del razstave. Dolgo časa hodiš mej Dunajskimi modnimi bazarji. Čedno opravljene prodajalke, same žive Dunajčanke, ponujajo ti toliko spominov za domovno, da bi moral iti v hranilnico, ali pa v banko po denar, če bi hotel vse nakupiti.

Hitro se jih rešiš ter ustopiš v oddelek za godala praljudstev in prirodnih ljudstev. Mej njimi opaziš tudi zbirko tambur in piščalek, kakršnih nahajaš i po Slovenskem vse polno, katere je zbrala navdušena hrvatska mladež. Od kedaj so zašli naši inteligentni bratje Hrvati mej prirodna ljudstva (Natur-Völker), to pač najbolje zna Dunajska razstavna komisija! Dogodek dokazuje le silno nevednost Dunajskih krogov glede razmer izven stolice, katero pa moreš i pri družih prilikah v obili meri opaziti! Ljudje nimajo nikacega pojma o življenji v provincijah in to niti v najodličnejših krogih: oni žive in mrjo z Dunajskim življenjem.

(Konec prih.)

proti svojim vernikom, škofom in kardinalom. Če pa kje drugod ne pleše vsakdor tako, kakor želi kakov strasten klerikalec, kriči takoj ves Izrael: Vera je v nevarnosti!

Strajk v Barceloni.

Delavski strajk v Barceloni postal je jako nevaren. Delavci začeli so napadati tovarne in trgovine, tako da jih je moralo vojaštvo razgnati. Vseh strajkujočih delavcev je okoli 9000. Vlada je ukazala postopati proti njim kar najstrožje in je posadko izdatno pomnožila ter tudi odredila, da morajo vse tovarne delo ustaviti. Vedne praske mej delavci in vojniki prouzročile so že mnogo nesreč. Delavci napadli so železniški vlak in prisilili delavce v luki, da so ustavili delo. Vojaštvo straži v tovarnah, na ladijah in pri uradih; železniški promet je ustavljen, ker so delavci ustavili nekatere vlake in pobijali potnike in železniško osebje. Tudi iz drugih mest se poroča o nevarnem gibanju delavcev, zlasti iz Calhore, kjer je vlada proglasila obsedno stanje ker so uporniki napadli več vlakov in je oropali.

Dopisi.

Iz Ljubljane 11. junija. [Izv. dop.] (Važno vprašanje za bolniške blagajne.) Na kak način se morajo v sedanjem času trositi težko prihranjeni novci članov bolniških blagajin, kaže naslednji slučaj: Ministerstvo izdalo je pred 4 leti takozvana normalna pravila za bolniške blagajne, po katerih se je ravnati vsem od tedaj na novo ustanovljenim blagajnam in prav tako tudi vsem bolniškim in drugim humanitarno-podpornim društvom iz prejšnjih časov, če premenijo svoja pravila. § 10. teh pravil se glasi: „Vsako tretje leto je po ‚zvedencih‘ dognati, koliko znašaj rezervni fond v zavarovanje prevzetih zavezanih“. Na podlogi te določbe pozval je tukajšnji magistrat bolniško blagajno mojstrov v Ljubljani, naj predloži račun, napravljen po ‚zavarovalno-tehniškem matematiku“. Ker ni bila taka osoba nikomur znana, obrnil sem se do slav. magistrata, da naj blagovoli povedati, kedo je tisti matematik, ki bi napravil predpisani račun. Odgovorilo se je, da takega matematika tudi na magistratu ne poznajo ter da naj se obrnemo do kakega uradnika zavarovalnih zavodov. Povpraševali smo nadalje in končno zvedeli pri deželni vladi, da je pooblastilo ministerstvo nekoga g. Adolfa Kienzla na Dunaji, da sme delati take račune. Poslal sem torej računске zaključke od treh let z imenikom članov in drugimi pojasnili imenovanemu pooblaščenču na Dunaj in danes dostavilo se mi je pismo s poštnim povzajem nad petdeset gld., v katerem se neki nahaja dotični račun. Da pisma nisem vsprejel, je umevno, kajti počakati je treba, kako se stvar razvije. A vprašanje nastane, s kako pravico se sme zahtevati od humanitarnih društev tako ogromnih žrtev; in pa, ni li mogoče vladi v ta namen določiti gotove cene za račune? Če je dotični gospod tako neznan blagajni, ki šteje pod 100 članov, ki je imela koncem preteklega leta le okoli 1300 gld. premoženja in koje poslovanje je jako jednostavno, zaračunal nad petdeset gld., koliko bode še le računil pri večjih društvih! Za Marijino bratovščino, ki šteje okoli 4000 članov, plačati bi se moralo morda 500 gld. Na vsak način so pa taka določila za humanitarna društva nepravilna in pričakovati smemo, da bode slavna vlada v tej reči ukrenila kar gre; sicer bode pa treba, da se vse naše blagajne, ki so ustanovljene na isti podlagi, nemudoma obrnejo do državnega zbora, kajti, da bi društva, ki hranijo novce za čas nesreče svojih članov, pri kojih delujejo v ta namen vsi odborniki brezplačno, morala vsaka tri leta za nekaj, brez česar so jednaka društva desetletja poprej poslovala, plačevati tolike svote, to se po pravici vender ne more zahtevati od naših blagajnic.

M. Kunc,

načelnik bolniške blagajne mojstrov.

Iz Šmihela pri Rudolfovem, 11. junija. [Izv. dop.] (Zadnja beseda za našo dvorazrednico.) Hvalo izrekamo Šmihelski občani dež. šolskemu svetu, da se je milostno ozrl na nas, ukazal ustaviti zidanje deške šole, sklicati krajni šolski svet in občinski odbor, ki naj se posvetujejo o vprašanju, koliko šol naj bo v fari in, če jedna sama, koliko razredov naj ima. Sešli so se vsi udje kr. šol. sveta, nekaj občinskih odbornikov (najbrže niso vsi vedeli) in dokaj drugih mož. Ne vem, zakaj niso dali na nedeljo sklicati tega shoda, saj bi bilo prišlo še več gospodarjev. Kaj smo ukrenili na tem shodu? Da bodi le jedna deška šola in sicer v farni

vasi, tega mnenja so bili vsi udje kr. šol. sveta in vsi odborniki razun jednega, ki je napisal nekaj pomislekov. Pri vprašanju pa, koliko razredov naj ima, niso bili vsi taistih mislij. Zoper dvorazrednico je bil g. župnik, predsednik kr. šol. svetu, jeden odbornik in pa možje iz Dolenje vasi in Žihovega sela. No gosp. župnik je pokazal, da mu srce res ne bje za učence in dokler nam ne pove, zakaj je treba deklicam trirazrednice, mislili bomo, da dela tako le radi šolskih sester, da bi se pri dekliski šoli videl lepši uspeh. Gosp. župnik, zakaj pa niste nasprotovali takrat, ko so razširili pri šolskih sestrah dvorazrednico v trirazrednico? Ali pa mar ne potrebujejo večjega znanja dečki, bodoči gospodarji? Reči smemo, da je izmej vseh farā okrog Rudolfovega uprav Šmihelska fara, ki ima največ dečkov nevestih branja in pisanja. Gospod župnik pa želi še tako imeti. Predsednik kr. šol. sveta pa sam ne ve, zakaj je zoper dvorazrednico, najbrže radi gosp. župnika. Tretji nasprotnik dvorazrednice je mož, ki živi ob naših žuljevih davkih in ki bi že radi tega moral biti z davkoplačevalci. Dozdaj je imel pri nas prav malo zaupanja, odslej ga pa ne bo imel nič. Na župana se ne oziramo toliko, ker ni iz naše are, ampak iz Stopič. Njemu le toliko: ko se bodo fStopičanje potegovali za dvorazrednico, našli bomo tudi vas mej onimi, ki bodo hoteli imeti dvorazrednico v Stopičah. Kaj ne, kako čudno! Kaj čudno, nobene samoljubnosti ni več! Zoper dvorazrednico so bili tudi gospodarji iz Dolenje vasi in Žihovega sela (okrog 20 števil). Od teh mož ni bilo drugega pričakovati; oni imajo ušolane svoje otroke v Šentpeterski fari in imajo torej tam dvorazrednico, za katero mi še le prosimo. Ker ti ljudje ne gledajo na občo korist, ampak na svoj prid, in se boje, da bi bilo treba za našo dvorazrednico še nekaj let plačevati naklade, zato so zoper njo. Možje, bodite pravični; dva vaša učitelja v Šentpetru plačujemo mi istotako kakor vi, zatorej privoščite tudi nam dva učitelja.

Da kratko povem, zoper dvorazrednico so vsi taki, ki svojih sinov niso in ne bodo nikdar pošiljali v šolo Šmihelsko, ampak jih pošiljajo in bodo pošiljali v Novo mesto ali pa na dvorazrednico v Šentpetar. Večina udov kr. šol. sveta in večina odbornikov (vsi, razun že imenovanih štirih) in ogromna večina Šmihelskih občanov pa smo za dvorazrednico in nasprotniki dvorazrednice so kar strmeli, kako neustrašeno smo zahtevali dva razreda in koliko nas je bilo. Kaj ne, niste se nadejali tolike odločnosti? Ugovarjali so nam, da ni dovolj denarja za dvorazrednico in s tem so hoteli nekatere oplasiti. Denarja mora ostati vsaj nad 3000 gld., torej dovolj za jedno nadstropje, za dvorazrednico. Če ga bo primankovalo, krivi nismo mi, so oni, ki so ž njim gospodarili. Zakaj pa je denar mrtev ležal? Sicer bi pa radi denarja še marsikatero labko rekli.

Ogromna večina Šmihelskih davkoplačevalcev zahteva, da se postavi dva razreda, da se šolsko poslopje popolnoma zgradi in vse dovrši, kar je potrebno za poučevanje v dveh razredih. Ko bi pa denarja vender le kaj primankovalo, dodamo še toliko, da bo zadostovalo, ker raje stradamo, nego da bi imeli zabite sinove. Potem še le bode edenkrat tudi konec šolskih naklad. Nikakor pa nečemo, da se zgradi ali pripravi šolsko poslopje samo za jeden razred in da bi se še le čez nekaj let za jedno nadstropje vzdignilo ali v dvorazrednico preustrojilo na večje stroške. Da, zviti ste, pa še premalo, ker veste, če jedenkrat postavimo jednorazrednico, bodo minula leta in leta, pa še ne bo dvorazrednice, ampak usiljevali bi nam zaradi velikega števila otrok šole po raznih vaseh in začele bi se zopet naklade.

Ker se dado naše šolske razmere zdaj še zboljšati, pa nam nasprotujejo ravno oni, ki so prvi poklicani skrbeti za napredovanje in izobraženje naših sinov, zato stavimo vse zaupanje na visoko deželno vlado, oziroma visoki dež. šolski svet in prosimo, da ukaže zidati dvorazrednico, katero zahteva tudi število učencev. Mi hočemo, da se sinovi toliko nauče, kakor hčere. Zajedno pa prosimo, da se stvar, kar se da hitro reši in uredi, da se dozdaj postavljeno zidovje ob deževnem vremenu ne pokvari in da letos jeseni že lahko odpremo dva razreda.

Iz Postojne 13. junija. [Izv. dop.] (Javna pritožba.) Večkrat se čujejo pritožbe kako malobrižno postopajo državni organi, kadar se gradé brzojavne proge. Da so jednake pritožbe upravičene, prepričali smo se popolnoma sedaj, ko se v našem

okraju gradi telefonska zveza Dunaja s Trstom. Državni organi in njih delavci ne poznajo pri tem delu ne obstoječih zakonov o varstvu poljščine ter tudi nimajo pojma o lastninski pravici. Stebriči za telefonsko žico postavljajo se na privatne in javne prostore, ne meneč se za to, da se sme to goditi le dogovorno z dotičnimi posestniki, oziroma z gospodarskimi odbori za občinsko posestvo ali z župani za javne prostore. Da so se nekateri stebri trdneje v zemljo zagvozili, vzelo se je posestniku, kateri si je več voz kamenja napeljal, da si napravi vozno pot s svojega travnika, kar meni nič tebi nič nad dva voza kamenja. Drevje ob državni cesti obsekuje se na tako neusmiljen način, da mora vsakogar v srce zaboleti, ko vidi, kako se to vrši zoper vsa pravila sadjarstva in gozdarstva; dasi bi popolnoma zadostovalo drevju odstraniti na umen način le one veje, katere so telefonski žici v oviro. Včeraj, v nedeljo, na praznik sv. Trojice, delalo se je ves božji dan od zore do mraka in to na državni cesti, po kateri hodi največ faranov k službi božji. Ljudstvo je nad takim počenjanjem državnih organov razburjeno; temu pa se ni čuditi, ako uprav oni organi, kateri bi mu morali biti v izgled, ne poznajo obstoječih državnih, deželnih in cerkvenih zakonov in zapovedi ali je pa vedoma prelamljajo in kršijo.

Izlet akad. društva „Triglava“ iz Gradca v Šmarje.

V Gradci 11. junija.

Mej mnogimi različnimi pripravami napočil je konečno težko pričakovani dan Duhovega ponedeljka. Veseli upali smo izletniki, da se s sivimi oblaki prepreženo nebo prejšnjega dne razvedri in nam tudi letos pokaže svoje vedro, krasno pomladansko lice. Ali zastoj so bili naši upi. Ni se nam smehljala nasproti „zlatom prepasana Zora“, no neusmiljeni Jupiter pluvius jej je kljuboval in nakopičil okolo Olympa nebrojno temno-sivih oblakov, iz katerih so se vlivale na pomlajeno zemljo goste štrene mrzlega dežja. Vzlic slabemu vremenu zbralo se je na kolodvoru nad 30 „Triglavanov“ in dva zastopnika bratskega akad. društva poljskega „Ogniska“. Brat. akad. društvo „Hrvatska“ pa je v kljub obljubi, da sodeluje in se polnoštevilno udoleži izleta, polnoštevilno — izostalo.

Ni petje in tamburanje naših vrlih tamburašev mej dolgo vožnjo ni moglo razvedriti in oveseliti mračnih obrazov izletnikov. Šele bližajoč se postajici Št. Jurski, kjer nam je bilo izstopiti, jelo je veselje razganjati tugo, ko so udarjali na naša ušesa raz bližnje griče nepretrgani strelni pozdravi topičev, razlegajoč se daleč tja po slovenski Štirski. Slednjič izstopimo. Velika množica ljudi pozdravlja nas došlece navdušenimi Živio-klici, raz okna pa se vsuja ploha krasnih šopkov iz nežnih rok nežnih rodoljubkin. Šmarska godba odigra „Naprej“. Na to pozdravi g. dr. G. Ipavc, župan Št. Jurski v imenu svojih tržanov kratko, a jedrnatu ginjenim glasom došle Triglavane na slovenski zemlji, na domačih tleh; jednako i g. dr. Jurtela, deželnega glavarja namestnik v imenu slovenskih Šmarčanov. Zahvali se jima v imenu društva „Triglava“ g. drd. Ivan Jenko. Z razvito zastavo korakali smo v trg Št. Jurij, kjer smo se v lepi gostilni pri bogato obloženih mizah dobro poživili. Hvala lepa rodoljubom in rodoljubkinjam Št. Jurskim, rodoljubni obitelji Praunseisovi na res redki slovanski gostoljubnosti, hvala gospicam, ki so nas tako ljubezljivo postregle!

Pride čas odhoda. Na lepo s trobojnicami in zelenjem ozaljšanih vozov odpeljemo se mej neprestanim streljanjem v Šmarje. Tu čakal nas je drugi prijateljski sprejem. Pri krasnem slavoloku, katerega čelo so dičile pomenljive besede:

„Dokler Ti zvesta bo mladina,
Brezskrbna bodi, domovina!“

pozdravi nas v pričo ogromnega števila ljudstva gosp. Štabuc, predsednik Šmarske Čitalnice, v preprijaznih besedah. Na to podari gospica Rozika Hudo-vernikova, milo govoreč, lep venec s trobojnico naši društveni zastavi. G. predsednik „Triglava“ se primerno zahvali. Korakajoč po trgu z razvito zastavo obšipale so nas od vseh strani nežne roke z duhtečimi šopki in venci.

V krasnih, ukusno ozaljšanih prostorih gostilne g. Jagodiča prične se o polu 2. banket, katerega se je udeležilo okolo 80 oseb. G. predsednik „Triglava“ poprime prvi besedo, napija v lepih besedah slovanski vzajemnosti, srčno pozdravlja udeležence in goste, došle iz okolice Šmarske in iz oddaljenih krajev slovenske domovine in omenja imenom: Dra. Jurtelo, deželnega glavarja namestnika, dra. Vošnjaka, deželnega odbornika z obitelji, dra. Cizpelko z gospo, dra. Dečka, dra. Drča, dra. Trea, g. Štabuca, g. Časna, g. kaplana in drugo posvetno ter duhovsko gospodo. Godbra igra mej banketom slovanske točke. — G. Štabuc govori v imenu Šmarske Čitalnice in napija akad. društvu „Triglava“. Pravi, da jih zelo veseli, da smo jih posetili, da smo izleteli v Šmarje, da se prijatelji

prijateljski zabavamo in navdušujemo za sveto narodno stvar. Imenuje nas svoje prijatelje, ker, kar naše srce čuti in goji, čuti in goji i njihovo. Glavni namen našega in njih društva je, da ostanemo na pravih potih, da ne postanemo izdajice lastnega naroda, no „sveto služimo sveti domovini“. Omenja, da naše društvo „Triglava“, katero obstoji 17 let, je že mnogo taci mož poslalo v domovino, kateri sedaj gmotno in duševno neumorno delujejo v blagor in procvit svojega naroda in brané pravice njegove. Omenja tudi bratov Poljakov polagajoč jima na srce, naj izpoznavata sedaj Slovence, za kaj on gori, po čem on hrepeni in naj poročata isto svojim bratom. Gosp. Bleiweis vit Trsteniški napije Šmarski Čitalnici. G. dr. Jurtela, kot odbornik Čitalnice odzdravlja „Triglavo“. Želi in zagotavlja, da bode njih Čitalnica pravo ognjišče tukajšnjih Slovencev. Omenja g. dra. Vošnjaka in njegovih velikih zaslug za narod. — G. dr. Vošnjak odzdravlja. Spominja se svojih dijaških let na vseučiliščih, da se je šele tukaj v slov. akad. društvu naučil pisati slovenski svoje ime in začel navduševati se za narodno idejo. Govori dalje o politiki, da je naloga najnevhvaležniša, da smo mnogo posneli od Nemcev, narodno probujo, posojilnice in druge koristne uredbe itd. ali le brezobzirnosti nismo podedovali od njih, dasi poudarjajo povsod svojo olikanost in kulturo. Drugi veliki narodi nas spoštujejo, oni se nas bojé. Nazdravlja g. dr. Jurtelu. — G. Švab napiva damam, da so navdušene za narodnost in naj bodo vzgled drugim. — G. Fáganelj napiva bratom Poljakom in njih akad. društvu „Ognisku“, naj bode njih društvo ne le po imenu, ampak i v istini pravo ognjišče, kjer se neti isti žareči plamen in ogenj za sveto slovansko misel, kakor pri našem društvu „Triglavo“, naj jih iste ideje, iste misli, isti nazori vodé do zaželjenega smotra, kakor nas. — G. dr. Gumplovicz odzdravlja „Triglavo“. Govori proti germanizaciji in drugim sovražnikom Slovanov, o spravi in slogi, pripoznava nekajeno navdušenost Slovencev za narodno idejo in konča z besedami: „Živela združena Slovenija!“ — Na to govori g. Drag. Hribar, da nam nasprotuje vreme in hudi sovražniki na jugu in severu, ali Slovenec ostane trden in junašk, ne boji se topov ni bodal. Delati pa mora kakor bučelica in podpirati ga morajo drugi slovanski narodi. „Triglava“ bodi trden in korakaj ista prava pota kakor do sedaj in domovina dobi mož, ki bodo pravi sinovi majke Slave. — Zapoje se geslo „Triglavo“. Zahvaljuje se na obilni udeležitvi naznanja g. predsednik, da je banket pri kraju.

Vsi izletniki gredo ogledat si krasen idiličen trg Šmarje, kateri je bil danes ves praznično oblečen. Ob 7. uri na večer bil je napovedan koncert. Že pred določeno uro jelo je prihajati mnogo ljudstva in kmalu so bile prostorne dvorane od visoke gospóde do najnižjega kmeta popolnoma natečene. Vspored koncerta se je zelo dobro izvel, kar je pričalo burno pohvalno ploskanje po vsaki točki. Vse točke morale so se ponoviti. Pri koncertu zastopani so bili kraji: Šmarje, Št. Jurij, Celje, Ptuj, Ponikve, Slatina, Kostanjevica, Kozje, Hrvaška, Ljubljana, Polče i drugi. Po koncertu vršil se je ples in prosta zabava. Drugi so sedeli mej lepo ubranim petjem in živim pogovarjanjem pri zlati kaplici ruinega Ljutomeržana, drugi pa so se zabavali v naročji lahkožive Terpsihore. Kamor si pogledal, povsod videl si le vesele obraze. Vse vršilo se je v najlepšem redu.

Drugi dan 7. junija izleteli smo na precej visok grič sv. Roka pri Šmarjih, kateri ponosno dviga s svojo starodavno cerkvijo in krasnimi vinogradi ozaljšano glavo proti nebu. Tu preživeli smo pri bogatem obedu v krogu preprijazne narodne Šmarske, Št. Jurske, Ormoške in druge gospóde mej veselim pokanjem topičev, mej godbo in petjem in govori zopet kaj lepih, redkih ur, katere so imele jedini pogršek, da so bile — prekratke. Mej tem se je jezno nebo razvedrilo. Krasen razgled odprl se je našim očem. Kar presenečeni zrlimo okolo in okolo in divili se rajski lepoti, s katero je narava obrodila kraje slovenske Spodnje Štirke. Zapeli smo navdušeno: „Lepa naša domovina“. Zabave ni hotelo biti konca, vsi bi bili najraje še dalje ostali tukaj. Ali misliti smo morali na odhod. V slovo govoril je predsednik Šmarske Čitalnice, g. Štabuc, zahvaljuje se nam, da smo letos izleteli v njih naročaj, v njih trg, in zagotavlja nas, da si ostanemo v zvetem prijateljstvu in vednem blagem spominu. Predsednik akad. društva „Triglava“, g. drd. med. Iv. Jenko, poslavlja se tudi v lepih besedah od Šmarske Čitalnice in slovenskih Šmarčanov in slovenskih Šmarčank, zahvaljuje se na preprijaznem sprejemu, slovanski gostoljubnosti in iskrenem prijateljstvu in zagotavlja, da krasni izlet v Šmarje pri Jelšah bode akad. društvo „Triglava“ z veseljem zabeležilo v zgodovinsko knjigo svojo in da bode vsakemu „Triglavanu“, vsakemu udeležencu ostal v prijetnem spominu do zadnjega.

V Šmarjih čakali so nas že upreženi vozovi. Prišel je čas težke ločitve. Podali smo si roko in v tolažilnih klicih „Na svidenje“ odpeljali se na kolodvor v Grobelno. Tu bilo je zadnje slovo. — Dal Bog, da bi izlet akad. društva „Triglava“ v Gradci, katerega prvi, glavni namen je buditi narodno zavest v slovenskem narodu, obrodil i tukaj obilen sad na narodnem polji!

Domače stvari.

— (Od „Matice Slovenske“) smo prejeli ta-le dopis: „Matica Slovenska“ bode letos obhajala svoj občni zbor v dan sv. Ahacija 22. junija. Gospodje odborniki, kateri po pravilih letos izstopijo, imajo vsi, domači in vnanji, bodisi v književnem, bodisi v gospodarskem oziru, za Matico toliko zaslug, da odsek, ki se je o volitvah posvetoval, društvenikom priporoča, da soglasno volimo zopet vseh deset. Ker se je v lanskem občnem zboru kanonik in stolni župnik preč. g. J. Flis zaradi premnogih svojih opravil odpovedal odborništvu, nasvetuje odsek, naj se na njegovo mesto v odbor voli preč. g. dr. Ivan Janežič, profesor bogoslovja v Ljubljani. V ta namen se je poverjenikom razposlalo nekaj glasovnic, naj jih društveniki podpišejo ter pošljejo vsaj do občnega zbora na odbor „Slov. Matice“. Čim večje in soglasnejše je udeleževanje, tem bolj se pospešuje „Slov. Matice“ veljavnost. — Priporočani kandidat g. prof. dr. I. Janežič je kot izdajatelj „Slovenca“ in tudi sicer po svojih javnih nastopih „političnoproneansirana“ oseba. Take osebe pri narodnih zavodih, ki naj bodo neutralni, ne smejo v prvo vrsto. Tako vsaj so učili tam od „Slovenca“, ko so hoteli g. notarja Gogolo izterorizirati iz mestne hranilnice Ljubljanske. Ker pa smo ta nauk mej narodnjaki svoj čas mi obsojali, poslužiti se ga nočemo niti danes in pustimo „Matičino“ kandidaturu „političnoproneansirane“ g. prof. dra. Janežiča v miru.

— (Odlikovanje.) Znan Ljubljanska firma Josip Levec dobila je na mejnarodni razstavi vin in raznih pridelkov in živil v Berlinu veliko zlato svetinjo za razstavljene pridelke kranjske.

— (Trnovska cerkev) pridobila je nov okras. Staro Mencingerjevo sliko sv. Antona Padovanskega dal je g. župnik Vrbovnik prenoviti in narediti nov lep okvir. Lepo zrezljani okvir izdelali so v strokovni lesni šoli Ljubljanski, pozlatil pa ga je g. Toman.

— (Povožen) je bil danes dopoldne okolu 11. uri pred Recherjevo hišo petletni V. Schneider, sin vdove fotografa Schneiderja, stanujoče na Rimski cesti. Deček je obležal na mestu mrtev, kajti zadnje kolo voza, otovorjenega s premogom, zdrobilo mu je glavo. Voznik se zove Janez Škof. Kakor pripovedujejo gledalci, ki so bili o nesreči na lici mesta navzočni, hotel je ponesrečeni deček pobrati kos gline, pale raz neki voz, a v tem je pridrdral voznik Janez Škof in dečka povozil. Koliko krivde zadene voznika, bode dognala policijska preiskava.

— (Državni izpiti.) Prošnje za pripust k državnim preskušnji za gozdarje in za gozdno varstveno in tehniško pomočno službo, dalje za lovsko in lovskovarstveno službo vložiti je najpozneje do 31. julija pri deželni vladi v Ljubljani. Glede spričeval opozarja se na dotična določila ministerskega ukaza z dne 11. februarja oziroma 14. junija 1889. l.

— (Državni bankovci z l. 1882.) Stari bankovci z l. 1882. po jeden goldinar vsprejemajo se samo še do 30. t. m. pri c. kr. državnih blagajni na Dunaji, pri ogerski v Budimpešti, in pri vseh c. kr. deželnih in finančnih blagajnicah in pri ogerski državnih blagajnicah v Zagrebu. Od 1. julija naprej do zadnjega decembra 1893. l. se bodo menjavali samo tedaj, ako se vloži kolkovana prošnja na državno finančno ministerstvo na Dunaji. Po 31. decembru 1893. l. pa se ne bodo več menjavali.

— (Cepljenje koz v Ljubljani.) Zaradi praznika sv. Rešnjega telesa v četrtek 16. t. m. vršilo se bode cepljenje koz v mestni dvorani že jutri 15. t. m. popoldne ob 3. uri. Opozarjamo matere, katere mislijo prinesiti otroke svoje, naj otrokem roke z milom dobro očedijo, ker bi sicer lahko nastala kakšna nevarna bolezen.

— (Uboj ali umor?) V današnji številki poročja „Laibacher Zeitung“ pod naslovom „Im Rausche gestorben“, da je Anton Virant iz Verbičja umrl zaradi tega, ker se je bil žganja preopil. To pa ni res. Včeraj je bil sodni ogled trupla umrlega in konstatovalo se je, da je imel Anton Virant na glavi več s silo prizadetih udarcev, da je bil torej ubit.

— (Starinske najdbe.) Gospod Jernej Pečnik našel je več starin pri Malencah in sporočil centralni komisiji za starinske spomenike na Dunaji o rimskem kamnu, ki je vzdignjen v cerkvi sv. Janeza na Krškem.

— (Občinska volitev.) V Lahovčah v Kamniškem okraji bil je voljen županom posestnik g. Matija Bobnar, občinskima svetovalcema pa dosedanja župan gosp. Fran Omers in gosp. Janez Zavrl.

— (Stekel pes.) Piše se nam iz Metlike dne 13. t. m.: Pasji kontumac traje pri nas že od februarja meseca dne 16. A bil bi mu konec, kar se priklati tuj stekel pes, ogrize ljudi in živali in zaprtija se zopet na 3 mesece podaljša. Predno je stekli pes v mesto prišel, ustrelil ga je g. Golja in s tem odvrnil veliko nesreč. Drug stekel pes ubit je v Podzemlju in danes zopet jeden pri Kolpi.

— (Tako je prav.) Odbor „Posojilnega in konsumnega društva“ v Rojanu pri Trstu sklenil je v svoji zadnji seji, da ne vsprejme nobenega spisa od oblasti, bodisi mestne ali cesarske, če ne bode pisan v slovenskem jeziku. Tako naj bi se postopalo povsodi in kmalu bomo prisilili nasprotnike, da se uklonijo pravičnim zahtevam slovenskega naroda. Prvi pogoj, ako hočemo kaj doseči, je, da se spušujemo sami in da smo odločni v svojih tirjatvah.

— (Senzacijonelen dvojni samomor) pripetil se je v Trstu. Paznik na protestanskem pokopališču Ernst imel je pri sebi mlajega 18letnega brata Emila in 21letno sestro Ido. Ker setra ni mogla dobiti nikakešne službe in nista hotela brat Emil in ona dalje nadležna biti starejšemu bratu, sklenila sta umreti. Skočila sta z blizu 20 metrov visokega železniškega viadukta pri Barkovljah na spodaj mimo držečo cesto. Težko poškodovana prenesli so ju v bolnico v Trst, kjer je Emil Ernst kmalu potem umrl.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. junija. Zaradi zadnjega imenovanja v področji pravosodnega ministra imeli danes načelniki kluba leve in Steinwender daljše posvetovanje. Plener se izjavil proti odločnejši akciji, češ, da je Taaffeova pozicija jako trdna, zlasti navzgor. O naznanjenem predlogu poslancev Foregger in Kraus kluba še nista sklepala. Nemški nacionalsci hočejo baje za glasovanje o posojilu za valute tirjati koncesij.

Dunaj 14. junija. Odgovorni urednik „N. Fr. Presse“, obtožen hudodelstva motitve vere zaradi baje bogokletne pesmi v Adolfa Wilbradta romanu „Hermann Iffinger“, ki je izhajal v feljtonu tega lista, bil danes oproščen v zmislu izreka potrošnikov.

Razne vesti.

* (Češko-slovenska etnografska razstava) bode v Pragi l. 1894. Osnovnemu

zakladu za to razstavo dohajajo od vseh strani podporni doneski raznih korporacij.

* (Vandalizem.) V Bologni oskrunili so neznani zločinci več tamošnjih javnih spomenikov. Obraz novega Cavourjevega spomenika polili so z anilinovimi barvami, istotako polili so z neko temno razjedajočo tekočino podstavek Victor Emanuelovega spomenika, kip Galvanijev in še neki drugi kip. Razburjenost mej prebivalstvom je velika.

* (Vitalin.) Kakor poročajo „Peterburgskaja Vjedomosti“, zbolela sta tudi ministra Višnegradski in Giers vsled rabe vitalina. To se je doslej prikrivalo. Izumitelja vitalina, Gačkovskega so znova zaprli, ker se je ponovil sum, da utegne vendar le biti v zvezi z nihiliisti.

Vabilo.

Podpisani odbor usoja si p. n. brate „Sokole“ tem potom še posebno opozarjati na

društveni večer
kateri priredi naše društvo jutri, dné 15. t. m., zvečer na vrtu Ferlinčeve restavracije v spomin **Franu Levstiku-u**. Zberimo se polnoštevilno ter slavimo dostojno slovenskega velmoža.
Na zdar!
Odbor „Ljubljanskega Sokola“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

13. junija.
Pri **Mališih**: Neubauer, Kossowitz, Steinmassler z Dunaja. — Kupsch, Bamberg iz Berolina. — Suchi, Gora iz Trsta. — Wind iz Prage. — Buchman iz Brna. — Tomazič z Reke. — Makeš iz Celja. — Ranzinger, Spintre iz Kočevja. — Zigovič, Beck iz Gradača.
Pri **Slonih**: Basch, Weinell, Ulrich z Dunaja. — Fischer iz Karlovca. — Prewender iz Zagreba. — Schmieger iz Prage.
Pri **avstrijskem cesarju**: Ranzinger iz Ljubljane. — Horn iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

11. junija: Marija Kompolšek, usmiljena sestra, 23 let, Kravja dolina št. 11, jetika. — Johana Rozman, sobnoga slikarja žena, 43 let, Kurja vas št. 14, pneumonia.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. junija	7. zjutraj	733.7 mm.	19.0° C	sl. svz.	jasno	
	2. popol.	731.8 mm.	27.2° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.5 mm.	21.0° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura 22.4°, za 4.0° nad normalom.

Loterijske srečke 11. junija.

V Linci: 8, 2, 89, 58, 27.
V Trstu: 69, 60, 47, 39, 13.

Dunajska borza

dné 14. junija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.75	95.75
Srebrna renta	95.40	95.45
Zlata renta	113.20	113.40
5% marcna renta	100.85	100.85
Akcije narodne banke	995.—	995.—
Kreditne akcije	317.75	318.25
London	119.35	119.40
Srebro	—	—
Napol.	9.48 1/2	9.49
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.52 1/2	58.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183
Ogerska zlata renta 4%	110	85
Ogerska papirna renta 5%	100	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	239	—

Najboljše sredstvo zoper bolezni na žolodci

je firme **H. & A. FINGER** znani

„Fingerjev Plazski pivni grenčec“

kateri je splošno obljubljen.

Najnovejše zaloge pri nastopnih firmah:

Kamnik: E. Zangger. **Mengš**: J. Kavdušar. **Zagorje**: L. Mally. **Vače**: Fr. Kolbe. **Litija**: Lebinger & Bergman, „pri škofu“. **Čatež**: G. Ravnikar. **Trebuše**: V. Tomić. **Žužemberk**: J. Dereani. **Fuzine**: M. Pogačar. **Višnja Gora**: A. Stepic. **Vrhnika**: G. Jelovšek. **Logatec**: J. Lenassi. **Idrija**: V. Treven. **Cirkno**: P. Obyd. **Tolmin**: M. Cazafora. **Kanal**: J. Hönig. **Ajdovščina**: G. Bolaffio. **Vipava**: F. Bratovš. **Razdrto**: L. de Linc udova. **Postojna**: F. Kogej. **Cerknica**: A. D. Schiava. **Planina**: A. Gartner. **Rakek**: Ivan Modic. **Bloška polica**: Ivan Modic. **Nova vas**: Ivan Modic. **Lož**: F. Kovač. **Stari trg**: F. Peče, J. Fajdiga. **Ribnica**: Fr. Picsek. **Kočevje**: F. Loy. **Črnomelj**: Br. Schweiger. **Metlika**: F. Skušek. **Novo mesto**: Ad. Pauser. **Št. Jernej**: M. Zajc. **Cerkije**: J. Wachtschitz. **Videm**: Novak & Jaklin. **Biselj**: M. Michelin. (688)

Kazinska restavracija.

Podpisane usojam se p. n. občinstvu naznaniti, da sem prevzel

kazinsko restavracijo

in da jo odprem v sredo 15. t. m.

Z odličnim spoštovanjem

(689—1)

Jos. Unger.

Samo še nekaj dnij.

Že dné 23. junija 1892 je srečkanje ogerske državne dobrodelne loterije.

Glavni dobitok 60.000 gld.

Vkupnih dobitkov 160.000 gld.

Srečke po 2 gld. se dobivajo: pri loterijski direkciji v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, — skoro pri vseh poštnih uradih, — pri „Merkurji“ na Dunaji in pri organih za prodajanje srečk, nastavljenih v vseh mestih in večjih selih.

V Budimpešti, dne 1. aprila 1892.

(502—7)

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

Hygiea-vrelec Kronske studenec

je najboljša in najčistejša alkalična slatina, zdravilna voda prve vrste, sosebno dobra, če je pomešana z vinom.

Dobiva se pri **Ivanu Luckmannu u.**

Glasom sodbe odličnih zdravniških avtoritet: **Izborna**, ker upliva ugodno na tek in na prebavo; raztvorja sluzi in zgoščave in je posebno dobro: 1.) pri boleznih na želodci, namreč: kroničnem žolodnem kataru, ako kdo nima teka, ako ne more prebavati, pri dispepsiji itd.; 2.) pri boleznih dihal, jeter, ledvic in tečevodov; 3.) kot najčistejša, najprijetnejša in najbolj zdrava dijetetčna pijača sploh, in sicer: čista ali zmešana z vinom, konjakom, mlekom ali s sadnimi sokli. (634—8)

Dosedanja poraba alkalične kiseline „Hygiea-vrelec Kronske studenec“ izkazala se je znova pri nekaterih formah nedostatnega tvarjanja krvi in s tem v zvezi stoječih splošnih niktricijskih (redilnih) in funkcijskih anomalijah na uprav fenomenalen način in tako zdravilna, da se mi vidi nje poraba v takšnih slučajih skoro nepogrešljiva; tudi glede dijetetčne porabe videl sem, v kolikor sem se mogel osvedočiti, samo ugodne posledice.

Na Dunaji, januarja meseca 1887.

Univ. Med. Dr. **Krištof pl. Hartungen.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Josip Noll.**

Št. 11521.

Razglas.

(679—3)

V sredo, dne 15. t. m. ob 11. uri dopoldne se bode pri podpisnem magistratu potom javne dražbe

prodal

materijal sedaj mestnega poslopja „Igrišče“

v Igrških ulicah št. 1 pod pogojem, da kupec v določenem času na svoje troške podere poslopje in odstrani dobljeni materijal.

To se daje na znanje z dostavkom, da se do določenega časa sprejemajo tudi pismene ponudbe, in da je natančneje pogoje dražbe izvesti ob navadnih uradnih urah pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 9. junija 1892.

Začetek sezone.

Udano podpisani naznanjam častitemu p. n. občinstvu, da bodem znano, v najlepšem delu Gorenjske ležečo veliko

gostilno v Polčah

(prej Sturmovo posestvo)

dné 15. t. m. zopet odprl. Za p. n. poletne goste imam pripravljenih 30 ugodno urejenih sob, na razpolago jim je pa tudi velik vrt z verando in kritimi sedeži, senčnat gozd in kopališče z mrzlo vodo. V bližini je mnogo krajev, od koder je krasen razgled. Za ukusna jedila, dobre pijače in točno postrežbo je kar najbolje preskrbljeno.

Obilega obiskovanja tega izvrstnega letovišča prosi najljudnejše z odličnim spoštovanjem

Ferdinand Michel
restavratör.

(690)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.